

Budapest,
2006. június 2.,
péntek

67. szám

Ára: 207,- Ft

TARTALOMJEGYZÉK

	Oldal
2006: LIV. tv.	A Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény módosításáról.....
2006: LV. tv.	A Magyar Köztársaság minisztériumainak felsorolásáról.....
2006: LVI. tv.	Az országgyűlési képviselők tiszteletdíjáról, költségtérítéséről és kedvezményeiről szóló 1990. évi LVI. törvény módosításáról.....
2006: LVII. tv.	A központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról.....
	5475 5476 5477 5478

II. rész JOGSZABÁLYOK

Törvények

2006. évi LIV. törvény

a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény módosításáról*

1. § A Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény (a továbbiakban: Alkotmány) 34. §-a a következő új (2) bekezdéssel egészül ki, egyben a § jelenlegi szövege az (1) bekezdés jelölést kapja:

„(2) Törvény minisztérium, miniszter vagy közigazgatási szerv megjelölésére vonatkozó rendelkezését a jelenlévő országgyűlési képviselők több mint felének szavazatával elfogadott törvény módosíthatja.”

2. § Az Alkotmány 37. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A Kormány tagjai törvényben vagy kormányrendeletben kapott felhatalmazás alapján feladatkörükben eljárva rendeletet adnak ki, amelyek törvénnyel és kormányrendelettel nem lehetnek ellentétesek. A rendeleteket a hivatalos lapban ki kell hirdetni.”

3. § (1) Ez a törvény a kihirdetését követő napon lép hatályba, ezzel egyidejűleg hatályát veszti az Alkotmány 30/A. § (1) bekezdés *h*) pontja, valamint a 35. § (1) bekezdés *d*) pontjában „a belügyminiszter közreműködésével” szövegrész.

(2) Az országgyűlési képviselők 2006. évi általános választását követően megalakult Országgyűlés által választott miniszterelnök kormányának megalakulásával egyidejűleg az Alkotmány 20. § (5) bekezdésében „a politikai államtitkár” szövegrész helyébe „az államtitkár” szöveg lép.

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

* A törvényt az Országgyűlés a 2006. május 30-i ülésnapján fogadta el.

2006. évi LV. törvény

a Magyar Köztársaság minisztériumainak felsorolásáról*

Az Országgyűlés az Alkotmány 34. §-a alapján a következő törvényt alkotja:

1. § A Magyar Köztársaság minisztériumai a következők:

- a) Egészségügyi Minisztérium,
- b) Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium,
- c) Gazdasági és Közlekedési Minisztérium,
- d) Honvédelmi Minisztérium,
- e) Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium,
- f) Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium,
- g) Külügyminisztérium,
- h) Oktatási és Kulturális Minisztérium,
- i) Önkormányzati és Területfejlesztési Minisztérium,
- j) Pénzügyminisztérium,
- k) Szociális és Munkaügyi Minisztérium.

2. § Ahol e törvény hatálybalépését megelőzően kiadott törvény vagy rendelet

a) Belügyminisztériumot, valamint belügyminisztert említ, ott

aa) a helyi önkormányzatokkal, a katasztrófák elleni védekezéssel, a közigazgatás-szervezéssel, a választással, a népszavazással, a kommunális ellátással, a településüzemeltetéssel, a temetkezéssel, a kéményseprő-ipari közszolgáltatással, a köziratok kezelésének szakmai irányításával, továbbá a sporttal kapcsolatos feladatok tekintetében Önkormányzati és Területfejlesztési Minisztériumot, valamint önkormányzati és területfejlesztési minisztert,

ab) a közbiztonság, valamint az élet- és vagyonbiztonság védelmével, az államhatár őrzetével és a határforgalom ellenőrzésével, a magyar állampolgársággal, az anyakönyvvel, a külföldiek beutazásával és tartózkodásával, a menedéjjoggal, továbbá a személyiadat- és lakcímnnyilvántartással kapcsolatos feladatok tekintetében Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumot, valamint igazságügyi és rendészeti minisztert,

b) Foglalkoztatáspolitikai és Munkaügyi Minisztériumot, valamint foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi minisztert említ, ott Szociális és Munkaügyi Minisztériumot, valamint szociális és munkaügyi minisztert,

c) Ifjúsági, Családügyi, Szociális és Esélyegyenlőségi Minisztériumot, valamint ifjúsági, családügyi, szociális és esélyegyenlőségi minisztert említ, ott Szociális és Munkaügyi Minisztériumot, valamint szociális és munkaügyi minisztert,

d) Igazságügyi Minisztériumot, valamint igazságügyi minisztert említ, ott Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumot, valamint igazságügyi és rendészeti minisztert,

e) Informatikai és Hírközlési Minisztériumot, valamint informatikai és hírközlési minisztert említ, ott – a közigazgatási informatikai feladatokat kivéve – Gazdasági és Közlekedési Minisztériumot, valamint gazdasági és közlekedési minisztert,

f) Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériumát, valamint a nemzeti kulturális örökség miniszterét említ, ott Oktatási és Kulturális Minisztériumot, valamint oktatási és kulturális minisztert,

g) Oktatási Minisztériumot, valamint oktatási minisztert említ, ott

ga) a kutatás-fejlesztéssel, valamint a technológiai innovációval összefüggő feladatok tekintetében Gazdasági és Közlekedési Minisztériumot, valamint gazdasági és közlekedési minisztert,

gb) a szakképzéssel kapcsolatos feladatok tekintetében Szociális és Munkaügyi Minisztériumot, valamint szociális és munkaügyi minisztert,

gc) a ga)–gb) alpontok hatálya alá nem tartozó feladatok tekintetében Oktatási és Kulturális Minisztériumot, valamint oktatási és kulturális minisztert,

h) a területfejlesztésért, az építésügy ágazati irányításáért, a lakásgazdálkodásért és lakáspolitikáért, valamint az idegenforgalom ágazati irányításáért felelős minisztériumot, valamint minisztert említ, ott Önkormányzati és Területfejlesztési Minisztériumot, valamint önkormányzati és területfejlesztési minisztert,

i) az Európai Unió közösségi politikáiból eredő kormányzati feladatok tárcaközi összehangolásáért felelős minisztert említ, azon külügyminisztert,

j) a határon túli magyarok ügyeivel, valamint a Határon Túli Magyarok Hivatalának felügyeletével kapcsolatos feladatkörrel összefüggésben Külügyminisztériumot, valamint külügyminisztert, ott Miniszterelnöki Hivaltat, valamint Miniszterelnöki Hivaltat vezető minisztert,

k) a közigazgatási informatikai feladatokért, valamint országos szintű fejlesztéssel, fejlesztési tervezéssel és programozással kapcsolatos kormányzati feladatokért felelős minisztériumot vagy minisztert említ, ott Miniszterelnöki Hivaltat, valamint Miniszterelnöki Hivaltat vezető minisztert kell érteni.

3. § (1) Ez a törvény az országgyűlési képviselők 2006. évi általános választását követően megalakult Országgyűlés által választott miniszterelnök megválasztásával egyidejűleg lép hatályba.

(2) A törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti a Magyar Köztársaság minisztériumainak felsorolásáról szóló 2002. évi XI. törvény, a Magyar Köztársaság minisztériumainak felsorolásáról szóló 2002. évi XI. törvény módosításáról szóló 2003. évi XXVII. törvény, valamint a Magyar Köztársaság minisztériumainak fel-

* A törvényt az Országgyűlés a 2006. május 30-i ülésnapján fogadta el.

sorolásáról szóló 2002. évi XI. törvény módosításáról szóló 2004. évi XCV. törvény.

(3) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy a költségvetési törvény keretei között az e törvény végrehajtásához szükséges fejezetek közötti előirányzat-átcsoportosításokat elvégezze.

(4) Az e törvénnyel más szervhez átkerülő feladat- és hatáskörök tekintetében – az ellátásukhoz kapcsolódó egyéb feladatokra, jogosultságokra és kötelezettségekre is kiterjedően – a feladatot eredetileg ellátó szerv jogutódja az adott feladatot, hatáskört átvevő szerv.

(5) A köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény 14. § (1) bekezdés c) pontjának alkalmazása szempontjából a 2. §-ban megjelölt minisztériumot, illetve közigazgatási szervet kell az ott megjelölt szervezetei jogutódjának tekinteni.

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2006. évi LVI. törvény

**az országgyűlési képviselők tiszteletdíjáról,
költségtérítéséről és kedvezményeiről szóló
1990. évi LVI. törvény módosításáról***

1. § Az országgyűlési képviselők tiszteletdíjáról, költségtérítéséről és kedvezményeiről szóló 1990. évi LVI. törvény (a továbbiakban: Törvény) 1. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Az Országgyűlés alelnökei az e törvényben meghatározottakon kívül az államtitkárt megillető juttatásokra jogosultak.”

2. § (1) A Törvény 2. §-ának (1)–(2) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„2. § (1) A képviselő – az Országgyűléstől kapott megbízatása alapján – az alapidíj alapulvételével havonta a következő pótdíjakban részesül:

– az Országgyűlés alelnöke	180%
– az Országgyűlés jegyzője	70%
– az Országgyűlés állandó bizottságának az elnöke	120%
– az Országgyűlés állandó bizottságának az alelnöke	100%
– az Országgyűlés állandó bizottságának tagja első bizottsági tagsága esetén	70%

– az Országgyűlés állandó bizottságának tagja második bizottsági tagsága esetén 25%

– a párt országgyűlési képviselőcsoportjának vezetője 120%

(2) Az Országgyűlés alkotmányossággal, költségvetéssel, valamint európai uniós ügyekkel foglalkozó állandó bizottságának tisztségviselője és tagja az (1) bekezdésben megállapított pótdíjon felül az alapidíj alapulvételével további 20% pótdíjban részesül.”

(2) A Törvény 2. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az Interparlamentáris Unió Magyar Nemzeti Csoportja

– elnökének tiszteletdíja a képviselői alapidíj 80%-ának,

– alelnökei tiszteletdíja a képviselői alapidíj 60%-ának megfelelő összeg.

A tiszteletdíj havonta esedékes, és az egyébként járó képviselői díjazáson felül illeti meg a jogosultakat.”

3. § A Törvény 3. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„3. § (1) A képviselő havonta költségtérítési átalányra jogosult. A költségtérítési átalány az alapidíjnak – ha az egyéni választókerületben megválasztott képviselő esetében az egyéni választókerület székhelye

a) Budapest – a 70%-a,

b) Budapesttől 50 km-en belül van – a 85%-a,

c) Budapesttől 50 és 100 km között van – a 100%-a,

d) Budapesttől 100 és 150 kilométer között van – a 115%-a,

e) Budapesttől 150 és 200 kilométer között van – a 130%-a,

f) Budapesttől 200 és 250 kilométer között van – a 145%-a,

g) Budapesttől 250 kilométeren túl van – a 160%-a.

(2) A területi listán megválasztott képviselő esetében a területi listának megfelelő megyeszékhelyet, az országos listáról megválasztott képviselő esetében a képviselő nyilatkozata szerinti állandó lakóhelye szerinti települést kell az (1) bekezdés alkalmazása során figyelembe venni. Az (1) bekezdés szerinti besorolásnál a Budapest és a számítás alapjául szolgáló település közötti legrövidebb közúti távolságot kell figyelembe venni.

(3) Az a képviselő, aki megyei, fővárosi közgyűlés tisztségviselőjeként, illetve tagjaként, továbbá települési önkormányzat képviselő-testülete tisztségviselőjeként, illetve tagjaként – nyilatkozata szerint – költségtérítésben (költségátalányban) részesül, az alapidíj 50%-ának megfelelő mértékű költségtérítési átalányra jogosult.

(4) A képviselő hivatalos külföldi kiküldetésének költségei nem terhelik költségkeretét. A képviselő külföldi kiküldetésére a köztisztviselőkre vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.”

* A törvényt az Országgyűlés a 2006. május 30-i ülésnapján fogadta el.

4. § A Törvény 8. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„8. § A miniszterelnöki, miniszteri tisztséget betöltő, vagy államtitkár képviselő az 1. § (2) bekezdésében meghatározott alapidíj 100%-ára jogosult, díjazásáról és egyéb juttatásairól külön törvény rendelkezik. Az a kormánybiztos, vagy miniszterelnöki megbízott képviselő, aki – nyilatkozata szerint – költségtérítésben (költségátalányban) részesül, az alapidíj 50%-ának megfelelő mértékű költségtérítési átalányra jogosult.”

5. § (1) E törvény – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba azzal, hogy rendelkezéseit a 2006. június hónapra megállapított kifizetésekre is alkalmazni kell, s egyidejűleg a Törvény 7. §-ának (2) bekezdése hatályát veszti.

(2) A Törvény – e törvény 3. §-ával megállapított – 3. §-ának (3) bekezdése a 2006. évi önkormányzati választásokat követő második hónap első napján lép hatályba.

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2006. évi LVII. törvény

a központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról*

Az Országgyűlés a kormányzati szervezetrendszer működésének hatékonyabbá tétele érdekében, valamint az Alkotmány 39. § (2) bekezdésének végrehajtására a következő törvényt alkotja:

I. Fejezet

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

A törvény hatálya

1. § (1) E törvény hatálya – az autonóm államigazgatási szervek kivételével – a központi államigazgatási szervekre, valamint a Kormány tagjaira, az államtitkárokra és a szakállamtitkárokra terjed ki.

(2) Központi államigazgatási szervnek minősülnek:

- a) a Kormány,
- b) a Kormány kabinetjei,
- c) a kormánybizottságok,
- d) a minisztériumok,
- e) az autonóm államigazgatási szervek,

- f) a kormányhivatalok,
- g) a központi hivatalok,
- h) a rendvédelmi szervek országos parancsnokságai.

(3) Autonóm államigazgatási szervnek minősül:

- a) a Közbeszerzések Tanácsa,
- b) az Országos Rádió és Televízió Testület Irodája és
- c) a Gazdasági Versenyhivatal.

(4) Kormányhivatalnak minősül:

- a) a Központi Statisztikai Hivatal,
- b) a Nemzeti Hírközlési Hatóság,
- c) a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete,
- d) a Magyar Energia Hivatal.

(5) Rendvédelmi szervnek minősülnek:

- a) a rendőrség,
- b) a határőrség,
- c) a polgári védelem,
- d) a vám- és pénzügyőrség,
- e) a büntetés-végrehajtási szervezet,
- f) az állami és hivatásos önkormányzati tűzoltóság,
- g) a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok.

Irányítás és felügyelet

2. § (1) Ahol jogszabály államigazgatási szerv irányítását említi, azon törvény eltérő rendelkezése hiányában a következő hatáskörök együttesét kell érteni:

- a) az államigazgatási szerv alapítása, átszervezése (ideértve a más szervvel való egyesítését, a szétválasztását, alapító okiratának módosítását is), valamint a szerv megszüntetése,
- b) az államigazgatási szerv vezetőjének kinevezése, felmentése, a vele kapcsolatos egyéb munkáltatói jogok gyakorlása,
- c) az államigazgatási szerv tevékenységének törvényességi, szakszerűségi, hatékonysági és pénzügyi ellenőrzése,
- d) az államigazgatási szerv szervezeti és működési szabályzatának jóváhagyása,
- e) az államigazgatási szerv döntésének megsemmisítésére, szükség szerint új eljárás lefolytatására való utasítás,
- f) a költségvetési törvény keretei között az államigazgatási szerv költségvetési előirányzatának és létszámkeretének meghatározása,
- g) jogszabályban meghatározott esetekben az államigazgatási szerv döntéseinek előzetes vagy utólagos jóváhagyása,
- h) egyedi utasítás kiadása feladat elvégzésére vagy mulasztás pótlására,
- i) jelentéstételre vagy beszámolóra való kötelezés.

(2) Ha törvény kivételt nem tesz, az irányítási hatáskör gyakorlója az irányított államigazgatási szerv hatáskörét nem vonhatja el és döntését nem változtathatja meg.

* A törvényt az Országgyűlés a 2006. május 30-i ülésnapján fogadta el.

3. § Ahol e törvény állami vezető vagy államigazgatási szerv szervezeti egysége vezetője tevékenységének irányítását említi, azon törvény eltérő rendelkezése hiányában a következő hatáskörök együttesét kell érteni:

- a) egyedi utasítás kiadása egyedi feladat elvégzésére vagy mulasztás pótlására,
- b) a vezető tevékenységének ellenőrzése,
- c) jelentéstételre vagy beszámolóra való kötelezés.

4. § (1) Ahol jogszabály államigazgatási szerv felügyeletét említi, azon törvény eltérő rendelkezése hiányában e törvény 2. § (1) bekezdés a)–e) pontjában, valamint kizárólag ezekkel összefüggésben i) pontjában meghatározott hatáskörök együttesét kell érteni.

(2) A 2. § (1) bekezdés d)–e) pontjában meghatározott hatáskörök tekintetében a felügyelet kizárólag a jogszabálysértő szervezeti és működési szabályzat jóváhagyásának megtagadását, illetve a jogszabálysértő döntés megsemmisítését, szükség szerint új eljárás lefolytatására való utasítást foglalja magában.

*A központi államigazgatási szervekre vonatkozó
közös szabályok*

5. § (1) A központi államigazgatási szervek – ha törvény eltérően nem rendelkezik – egyszemélyi vezetés alatt állnak.

(2) A központi államigazgatási szerv feladatkörének gyakorlásához szükséges hatásköröket a szerv vezetőjének kell címezni. Ha jogszabály a központi államigazgatási szervnek címez hatáskört, azt a szerv vezetője gyakorolja.

(3) A központi államigazgatási szerv szervezeti és működési szabályzata a szerv vezetőjének hatáskörébe tartozó egyes ügyekben a kiadmányozási jogot a szervvel állami vezetői szolgálati jogviszonyban vagy vezetői megbízással rendelkező közszolgálati jogviszonyban álló személyre ruházhatja, aki a döntés meghozatala során a szerv vezetője nevében jár el.

*A miniszterelnökre, a miniszterre, az államtitkárra
és a szakállamtitkárra vonatkozó közös szabályok*

6. § (1) A miniszterelnök, a miniszter, az államtitkár és a szakállamtitkár (a továbbiakban együtt: állami vezető) e tevékenységét állami vezetői szolgálati jogviszony keretében látja el.

(2) Az állami vezetői szolgálati jogviszonyra – ha törvény eltérően nem rendelkezik – a közszolgálati jogviszonyban állókra vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.

(3) Az állami vezetők személyi anyagának nyilvántartását a Miniszterelnöki Hivatal vezeti.

(4) Ha az állami vezető megbízatása megszűnik, jogosult az e megbízatására utaló megnevezést használni, feltéve, hogy megbízatása nem választójogának elvesztése vagy összeférhetetlenségének megállapítása miatt szűnt meg.

(5) Az állami vezető a jogalap nélkül felvett juttatást az erre irányuló felhívás kézhezvételétől számított tizenöt napon belül köteles visszafizetni.

(6) A Kormány tagja részére a köztársasági elnök, az államtitkár és a szakállamtitkár részére a miniszterelnök igazolványt állít ki.

7. § (1) Az állami vezető társadalombiztosítási jogállására a közszolgálati jogviszonyban állókra vonatkozó szabályok irányadók azzal, hogy illetménye társadalombiztosítási járulék, egészségügyi hozzájárulás, továbbá egészségbiztosítási és nyugdíjjárulék alapjául szolgáló jövedelem.

(2) Az állami vezető megbízatásának időtartama, valamint a 11. § (1) bekezdésében meghatározott időtartam közszolgálati jogviszonyban töltött időnek, illetőleg nyugdíjra jogosító szolgálati időnek számít.

8. § (1) Az állami vezető további munkavégzésre irányuló jogviszonyt (ideértve a felügyelőbizottsági tagságot, gazdasági társaság, illetve szövetkezet vezető tisztségét, alapítvány kezelő szervezetének tagságát, valamint az érdek-képviselői szervezetben való tisztség viselését) nem létesíthet, valamint munkaköri feladatainak ellátásából eredő nyilvános szerepléséért díjazásban nem részesülhet (összeférhetetlenség).

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott rendelkezés nem akadályozza annak, hogy a miniszterelnök, a miniszter és az államtitkár országgyűlési képviselő legyen, illetve hogy az állami vezető tudományos, oktatói, művészeti, lektori, szerkesztői, valamint jogi oltalom alá eső szellemi tevékenységet végezzen.

(3) Ha az összeférhetlenségi eljárás ideje alatt az állami vezető a vele szemben fennálló összeférhetlenségi okot megszünteti, az összeférhetlenség megállapítását mellőzni kell.

9. § (1) A miniszterelnök és a miniszter e tevékenységéért az Országgyűlésnek felelősséggel tartozik.

(2) Az államtitkár a hatáskörének gyakorlásáért a miniszternek, illetőleg a miniszterelnöknek felelősséggel tartozik.

(3) A szakállamtitkár a hatáskörének gyakorlásáért a miniszternek felelősséggel tartozik.

(4) A miniszter, az államtitkár és a szakállamtitkár a tisztségéből eredő kötelezettség vétkes megszegésével okozott kárért való anyagi felelősségének tekintetében a munkáltatói jogkör gyakorlójának a miniszterelnököt kell tekinteni, a kijelölt vizsgálóbiztos legalább államtitkári

megbízatást betöltő állami vezető és az eljáró tanács tagjai a miniszterelnök által felkért miniszterek.

10. § (1) Az országgyűlési képviselői megbízatással nem rendelkező állami vezető az állami vezetői jogviszonya keletkezését követő harminc napon belül, majd azt követően évente, valamint a megbízatásának megszűnését követő harminc napon belül az országgyűlési képviselők vagyonyilatkozatával azonos tartalmú vagyonyilatkozatot tesz.

(2) Az (1) bekezdés alapján nyilatkozattételre kötelezett állami vezető a vagyonyilatkozatához csatolni köteles a vele közös háztartásban élő házas- vagy élettársának, gyermekeinek az országgyűlési képviselők vagyonyilatkozatával azonos tartalmú vagyonyilatkozatát.

(3) Az állami vezető megbízatásának megszűnésekor a 11. §-ban meghatározott juttatásra mindaddig nem jogosult, amíg a megbízatásának megszűnését követően e törvény szerint esedékes vagyonyilatkozat-tételi kötelezettségének eleget nem tesz.

(4) Az e §-ban meghatározott eltérésekkel az országgyűlési képviselői megbízatással nem rendelkező állami vezető vagyonyilatkozatára, illetve az azzal kapcsolatos eljárásra az e §-ban meghatározott eltérésekkel az országgyűlési képviselők vagyonyilatkozatára, illetve vagyonyilatkozatával kapcsolatos eljárásra vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.

(5) Az e § alapján tett vagyonyilatkozatokat a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter kezeli. Az állami vezető vagyonyilatkozatának oldalhú másolatát – a hozzátartozók vagyonyilatkozata nélkül, az azonosító adatok kivételével – a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter a Kormány honlapján közzéteszi.

(6) Az országgyűlési képviselői megbízatással rendelkező állami vezető az országgyűlési képviselőkre vonatkozó szabályok szerint tesz vagyonyilatkozatot.

11. § (1) Ha az állami vezető megbízatása megszűnt, illetménye és juttatásai addig illetik meg, amíg az Alkotmány vagy törvény rendelkezései alapján gyakorolja hatáskörét.

(2) Ha a miniszter, az államtitkár és a szakállamtitkár e tisztségét legalább három évig betöltötte, és megbízatása a Kormány megbízatásának megszűnésével, felmentésével vagy halálával szűnik meg, a megbízatás megszűnésétől számított tizenöt napon belül egy összegben hathavi – lemondás esetén pedig háromhavi – illetményével megegyező összegű juttatásra jogosult, amely társadalombiztosítási járulék, egészségügyi hozzájárulás – valamint a (3) bekezdésben meghatározott kivétellel – egészségbiztosítási és nyugdíjjárulék alapjául szolgáló jövedelem.

(3) A miniszter, az államtitkár és a szakállamtitkár halála esetén a juttatás az özvegyet, ennek hiányában az örökösöt illeti meg. E juttatásból egészségbiztosítási és nyugdíjjárulékot fizetni nem kell. E juttatás a hozzátartozói

nyugellátás megállapításakor a havi átlagkereset alapjául szolgáló keresetként nem vehető figyelembe.

(4) Amennyiben a miniszter, az államtitkár és a szakállamtitkár megbízatása a (2) bekezdésben megjelölt okokból három évnél hamarabb szűnt meg, de legalább egy évig tisztségét betöltötte, akkor a (2) bekezdésben megjelölt juttatás 50%-ára jogosult.

(5) Ha a miniszter, az államtitkár és a szakállamtitkár a megbízatásának megszűnését követően újabb állami vezetői megbízatást kap, a (2) és (4) bekezdésben meghatározott juttatás összege megegyezik hatásköre gyakorlásának megszűnésétől az új megbízatással összefüggő hivatalba lépéséig terjedő időre járó illetménnyel.

(6) A miniszter, az államtitkár és a szakállamtitkár végkielégítésre és felmentési időre nem jogosult.

(7) A (2) és a (4) bekezdésben meghatározott időtartamok számításánál a folyamatosan állami vezetői szolgálati jogviszonyban töltött időt – a hatáskörgyakorlás megszűnésétől az új megbízatással összefüggésben a hivatalba lépésig terjedő, legfeljebb hat hónapos, valamint a megbízatás megszűnésétől a hatáskörgyakorlás megszűnéséig terjedő megszakítást a folyamatosság szempontjából nem számítva – egybe kell számítani.

12. § (1) A minisztert, az államtitkárt és a szakállamtitkárt minden naptári évben negyven munkanap szabadság illeti meg, valamint minden naptári évben külön juttatásként legalább egyhavi illetményére, jubileumi jutalomra pedig a köztisztviselőkre vonatkozó szabályok szerint jogosult.

(2) A szabadság igénybevételét a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszternek előzetesen be kell jelenteni.

II. Fejezet

A KORMÁNY

A Kormány feladatköre

13. § (1) A Kormány a közigazgatás általános hatáskörű központi szerve.

(2) A Kormány hatásköre kiterjed mindarra, amit jogszabály nem utal kifejezetten más szervek hatáskörébe.

(3) A Kormány irányítja a miniszterek tevékenységét, valamint a miniszterek irányítása alá nem tartozó kormányhivatalokat, illetve azok vezetőinek a tevékenységét.

A miniszterelnök feladatköre

14. § (1) A miniszterelnök a Kormány programjának keretei között meghatározza a Kormány politikájának általános irányát.

(2) A miniszterelnök az (1) bekezdésében meghatározott feladatkörében eljárva a miniszterek, valamint a Kormány irányítása alatt álló szervek vezetői számára normatív utasítás kiadásával feladatokat határozhat meg.

A miniszterelnök megbízatásának keletkezése

15. § Miniszterelnöknek javasolható, illetve miniszterelnökké megválasztható minden büntetlen előéletű, az országgyűlési képviselők választásán választójoggal rendelkező személy.

16. § (1) A miniszterelnök a megválasztásával hivatalba lép.

(2) A megválasztott miniszterelnök az Országgyűlés előtt esküt tesz.

A miniszterelnök megbízatásának megszűnése

17. § (1) A miniszterelnök megbízatásának megszűnése egybeesik a Kormány megbízatásának megszűnésével.

(2) A miniszterelnök megbízatásának megszűnése esetén – a (3) bekezdésben, valamint az Alkotmány 39/A. § (1) bekezdésében meghatározott eset kivételével – a köztársasági elnök harminc napon belül javaslatot tesz az új miniszterelnök személyére.

(3) Ha a miniszterelnök megbízatása az új Országgyűlés megalakulása miatt szűnt meg, a köztársasági elnök az új Országgyűlés alakuló ülésén tesz javaslatot az új miniszterelnök személyére.

18. § (1) A miniszterelnök a köztársasági elnökhöz intézett írásbeli nyilatkozatával mondhat le megbízatásáról.

(2) A miniszterelnök megbízatása a lemondás benyújtásával szűnik meg. A lemondás érvényességéhez elfogadó nyilatkozat nem szükséges.

(3) A köztársasági elnök a miniszterelnök lemondásáról haladéktalanul tájékoztatja az Országgyűlést.

(4) A Kormány az Alkotmány 39/A. § (5) bekezdésében meghatározott esetben, a miniszterelnök útján, az (1)–(3) bekezdés megfelelő alkalmazásával mond le.

19. § Ha a miniszterelnök az összeférhetlenségét a megválasztásától számított harminc napon belül nem szünteti meg, vagy a tisztsége gyakorlása során vele szemben összeférhetlenségi ok merül fel, az Országgyűlés bármely országgyűlési képviselő írásbeli indítványára – az összeférhetlenségi ügyekkel foglalkozó bizottsága véleményének kikérése után – az országgyűlési képviselők több mint felének szavazatával az indítvány kézhezvételétől számított harminc napon belül dönt az összeférhetlenség kérdésében.

20. § (1) A miniszterelnökkel szemben bizalmatlansági indítvány benyújtását bármely országgyűlési képviselő kezdeményezheti. A kezdeményezést az Országgyűlés elnökének be kell jelenteni.

(2) A Kormány, illetve a miniszterelnök az (1) bekezdés szerinti bejelentést követően három munkanapig, illetve a bizalmatlansági indítvány benyújtásától az indítvány feletti szavazás lezárultáig nem mondhat le.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott korlátozás időtartama folyamatosan legfeljebb tizenöt nap lehet.

Az ügyvezető miniszterelnök

21. § (1) Az ügyvezető miniszterelnök e megbízatása megszűnik

a) az ügyvezető miniszterelnök halálával,

b) az ügyvezető miniszterelnök választójogának elvesztésével,

c) az ügyvezető miniszterelnök összeférhetlenségének megállapításával.

(2) Az ügyvezető miniszterelnök összeférhetlenségének megállapítására a 19. § rendelkezéseit kell alkalmazni.

(3) Az ügyvezető miniszterelnök e megbízatásának megszűnését követően az új miniszterelnök megválasztásáig az a miniszter gyakorolja az ügyvezető miniszterelnök hatáskörét, akit a miniszterelnök a helyettesítésére kijelölt; ha pedig több miniszter lett kijelölve, az első helyen kijelölt miniszter.

22. § Ha a miniszterelnök, illetve az ügyvezető miniszterelnök megbízatásának megszűnésére az Alkotmány 33/A. § c)–d) pontjában, illetve e törvény 21. § (1) bekezdésében meghatározott esetben kerül sor, ennek tényét az Országgyűlés elnöke jelenti be az Országgyűlésnek.

A Kormány szervei

23. § (1) A Kormány kiemelt fontosságú társadalompolitikai, gazdaságpolitikai vagy nemzetbiztonsági ügyekben a Kormány ülései előtti állásfoglalásra jogosult kabinetekeket hozhat létre.

(2) A kabinet tagjai a feladatkörükben érintett miniszterek, valamint a miniszterelnök által kijelölt személyek. A kabinet ülésére állandó jelleggel meghívott személyek körét, a kabinettag miniszterek helyettesítésére jogosult állami vezetőket, valamint a további kabinettagok és az állandó meghívottak helyettesítésére jogosult személyeket a kabinetet létrehozó kormányhatározat jelöli ki.

(3) A kabinet – törvény eltérő rendelkezése hiányában – ügydöntő jogkörrel nem rendelkezik.

24. § (1) A Kormány a hatáskörébe tartozó jelentős, több minisztérium feladatkörét érintő feladatok összehangolt megoldásának irányítására kormánybizottságokat hozhat létre.

(2) A kormánybizottság tagjai a feladatkörükben érintett miniszterek. A kormánybizottság ülésére állandó jelleggel meghívott személyek körét, valamint a bizottsági tagok helyettesítésére jogosult állami vezetőket és az állandó meghívottak helyettesítésére jogosult személyeket a kormánybizottságot létrehozó kormányhatározat jelöli ki.

25. § (1) A Kormány egyéb javaslattevő, véleményező vagy tanácsadói tevékenységet végző testületeket hozhat létre.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott testület tagjait, valamint az annak ülésére állandó jelleggel meghívott személyek körét a testületet létrehozó kormányhatározat jelöli ki.

A kormánybiztos

26. § (1) A Kormány – határozatával – egy minisztérium, illetve kormányhivatal feladatkörébe sem tartozó vagy kiemelt fontosságú feladat ellátására kormánybiztost nevezhet ki.

(2) Kormánybiztossá

a) miniszter, államtitkár vagy szakállamtitkár kizárólag eredeti feladatkörével összefüggő,

b) az a) pont hatálya alá nem tartozó személy a Kormány vagy a miniszterelnök feladatkörébe tartozó feladat ellátására nevezhető ki.

(3) A (2) bekezdés b) pontja alapján kinevezett kormánybiztosok száma egyidejűleg a három főt nem haladhatja meg.

(4) A miniszterelnök rendelet kiadásával a Kormány irányítása alá tartozó szervek vezetői, a szervek szervezeti egységei vezetőinek tevékenysége, valamint egyes szakállamtitkárok tevékenysége tekintetében a kormánybiztost irányítási jogkörrel ruházhatja fel.

(5) A kormánybiztos tevékenységét a miniszterelnök irányítja.

(6) A kormánybiztos megbízatása meghatározott időre, de legfeljebb két évre szól. A kormánybiztos e megbízatása az államtitkári vagy a szakállamtitkári megbízatásának megszűnésével megszűnik.

(7) A (2) bekezdés a) pontja alapján kinevezett kormánybiztost e tevékenységére tekintettel külön díjazás nem illeti meg.

(8) A kormánybiztost tevékenységének ellátásában a Miniszterelnöki Hivatalban működő titkárság segítheti, amelyre megfelelően alkalmazni kell a szakállamtitkár titkárságának szabályait.

27. § (1) E törvényben nem szereplő megbízatás kormányzati feladatok teljesítésére nem adható.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott tilalom nem akadályozza annak, hogy a miniszterelnök diplomáciai, személyes tanácsadói feladatok vagy egyéb eseti jellegű feladat ellátására megbízást adjon.

III. Fejezet

A MINISZTEREK ÉS A MINISZTÉRIUMOK

A miniszter és a minisztérium feladatköre

28. § (1) A minisztérium a miniszter munkaszerveként a Kormány irányítása alatt álló különös hatáskörű államigazgatási szerv.

(2) A miniszter a Kormány általános politikájának keretei között vezeti a minisztériumot; e feladatkörében irányítja az államtitkár tevékenységét, valamint dönt a hatáskörébe utalt ügyekben.

(3) A miniszter részletes feladat- és hatáskörét a Kormány eredeti jogalkotó hatáskörében kibocsátott rendeletben állapítja meg.

29. § (1) A tárca nélküli miniszter az egy miniszter feladatkörébe sem tartozó feladat ellátására nevezhető ki.

(2) A tárca nélküli minisztert tevékenységének ellátásában a Miniszterelnöki Hivatalban működő titkárság segíti, amelyre megfelelően alkalmazni kell az államtitkár titkárságának szabályait.

(3) A tárca nélküli miniszterek száma nem haladhatja meg a minisztériumot vezető miniszterek száma egyötödének egész részét.

(4) A tárca nélküli miniszter részletes feladat- és hatáskörét a Kormány eredeti jogalkotó hatáskörében kibocsátott rendeletben állapítja meg.

A Miniszterelnöki Hivatal feladatköre

30. § (1) A Miniszterelnöki Hivatal a miniszterelnök munkaszerve. A Miniszterelnöki Hivatalra – ha törvény eltérően nem rendelkezik – a minisztériumra vonatkozó szabályokat megfelelően kell alkalmazni.

(2) A Miniszterelnöki Hivatal tevékenységét a miniszterelnök irányítja.

(3) A Miniszterelnöki Hivatal a Miniszterelnöki Hivalt vezető miniszter vezeti.

(4) A Miniszterelnöki Hivatal szervezeti és működési szabályzatát a miniszterelnök adja ki.

(5) A Miniszterelnöki Hivatal közreműködik a Kormány társadalmi-gazdasági stratégiájának kialakításában;

a Kormány és a miniszterelnök döntéseinek, valamint a kormányprogram célkitűzéseinek megfelelően gondoskodik a kormányzati tevékenység stratégiai irányításáról és összhangjának biztosításáról, a döntés-előkészítésben az összkormányzati érdekek érvényesítéséről. A Hivatal ellátja a Kormány testületi működésével kapcsolatos feladatokat.

A miniszter helyettesítése

31. § (1) A minisztert akadályoztatása esetén – a (2)–(3) bekezdésben meghatározott kivételekkel – az államtitkár helyettesíti.

(2) A minisztert a köztársasági elnök intézkedésének kezdeményezésében és intézkedésének ellenjegyzésében, valamint az államtitkár akadályoztatása esetén az Országgyűlés ülésén és az Európai Unió kormányzati részvétellel működő intézményeiben a miniszterelnök által rendeletben kijelölt másik miniszter helyettesíti.

(3) Az államtitkár akadályoztatása esetén a minisztert az Országgyűlés bizottsága ülésén az általa vezetett minisztérium állományába tartozó, állásfoglalásra jogosult, vezetői megbízással rendelkező személy helyettesíti.

(4) A tárca nélküli minisztert a miniszterelnök által rendeletben kijelölt másik miniszter, az Országgyűlés bizottsága ülésén a titkársága állományába tartozó, állásfoglalásra jogosult, vezetői megbízással rendelkező személy helyettesíti.

(5) A Miniszterelnöki Hivatal vezető minisztert az általa rendeletben kijelölt államtitkár, az Országgyűlés bizottsága ülésén a Miniszterelnöki Hivatal állományába tartozó, állásfoglalásra jogosult, vezetői megbízással rendelkező személy helyettesíti.

A miniszteri biztos

32. § (1) A miniszter normatív utasítással kiemelt fontosságú feladat ellátására miniszteri biztost nevezhet ki.

(2) Miniszteri biztossá

a) államtitkár vagy szakállamtitkár az eredeti feladatkörével összefüggő,

b) a minisztérium állományába tartozó politikai főtanácsadó a miniszter feladatkörébe tartozó feladat ellátására nevezhető ki.

(3) A miniszteri biztos tevékenységét a miniszter irányítja.

(4) A miniszteri biztos megbízatása meghatározott időre, de legfeljebb hat hónapra szól. A miniszteri biztos e megbízatása államtitkári, szakállamtitkári vagy politikai főtanácsadói megbízatásának megszűnésével megszűnik.

(5) A miniszteri biztosok száma a minisztériumban egyidejűleg a két főt nem haladhatja meg.

(6) A miniszteri biztost e tevékenységére tekintettel külön díjazás nem illeti meg.

(7) A Miniszterelnöki Hivatalban miniszteri biztos nem működhet.

(8) A miniszteri biztost tevékenységének ellátásában a miniszteri kabinetben működő titkárság segítheti, amelyre megfelelően alkalmazni kell a szakállamtitkár titkárságának szabályait.

A miniszter javadalmazása

33. § (1) A miniszter alapilletménye a köztisztviselői illetményalap 15,6-szorosa.

(2) A miniszter illetménykiegészítésre jogosult, amelynek összege az alapilletmény 50%-a.

(3) A miniszter vezetői illetménypótléka az alapilletmény 65%-a.

A miniszter megbízatásának keletkezése

34. § (1) Miniszterré kinevezhető minden büntetlen előéletű, az országgyűlési képviselők választásán választójoggal rendelkező személy.

(2) A miniszteri tisztségre javasolt személyt az Országgyűlésnek a miniszter feladatköre szerinti bizottsága a kinevezését megelőzően meghallgatja.

35. § (1) A miniszter a kinevezésében megjelölt időpontban, ennek hiányában a kinevezésével hivatalba lép.

(2) A kinevezett miniszter az Országgyűlés előtt esküt tesz.

(3) A miniszter tekintetében törvény eltérő rendelkezése hiányában a munkáltatói jogokat a miniszterelnök gyakorolja.

A miniszter megbízatásának megszűnése

36. § (1) A miniszter a miniszterelnök útján a köztársasági elnökhöz intézett írásbeli nyilatkozatával bármikor lemondhat megbízatásáról.

(2) Lemondás esetén a miniszter megbízatása megszűnésének időpontját a miniszterelnök javaslatára a köztársasági elnök határozza meg, az azonban nem lehet későbbi a lemondásnak a miniszterelnökhöz történő eljuttatását követő harmincadik napnál.

(3) A lemondás érvényességéhez elfogadó nyilatkozat nem szükséges.

37. § (1) A miniszterelnök bármikor javaslatot tehet a köztársasági elnöknek a miniszter felmentésére.

(2) Felmentés esetén a miniszter megbízatása megszűnésének időpontját a miniszterelnök javaslatára a köztársasági elnök határozza meg.

38. § Ha a miniszter az összeférhetetlenségét a kinevezésétől számított harminc napon belül nem szünteti meg, vagy a tisztsége gyakorlása során vele szemben összeférhetetlenségi ok merül fel, a köztársasági elnök a miniszterelnök javaslatára az indítvány kézhezvételétől számított harminc napon belül dönt az összeférhetetlenség kérdésében.

39. § Ha a miniszter megbízatása az Alkotmány 33/B. § d)–e) pontja alapján szűnik meg, ennek tényét a miniszterelnök előterjesztésére a köztársasági elnök állapítja meg.

40. § (1) Ha a miniszter megbízatása a Kormány megbízatásának megszűnésével szűnt meg, az újonnan választott miniszterelnök haladéktalanul javaslatot tesz az új miniszter személyére, vagy feladatának ellátásával ideiglenesen az új Kormány más tagját bízta meg.

(2) Ha a miniszter megbízatása nem a Kormány megbízatásának megszűnésével szűnik meg, a miniszterelnök haladéktalanul javaslatot tesz az új miniszter személyére, vagy feladatának ellátásával ideiglenesen a Kormány más tagját bízta meg.

(3) A Kormánynak a miniszteri feladat ellátásával megbízott tagja a miniszter hatáskörét korlátozások nélkül gyakorolja.

Az ügyvezető miniszter

41. § A miniszter a Kormány megbízatásának megszűnésétől az új miniszter kinevezéséig vagy az új Kormány más tagjának a miniszteri feladatok ideiglenes ellátásával való megbízásáig ügyvezető miniszterként gyakorolja hatáskörét, rendeletet azonban csak halaszthatatlan esetben alkothat.

42. § (1) Az ügyvezető miniszter e megbízatása megszűnik:

- a) az ügyvezető miniszter lemondásával,
- b) az ügyvezető miniszter halálával,
- c) az ügyvezető miniszter választójogának elvesztésével,
- d) az ügyvezető miniszter összeférhetetlenségének megállapításával.

(2) Az ügyvezető miniszter összeférhetetlenségének megállapítására a 38. § rendelkezéseit kell alkalmazni.

(3) Ha az ügyvezető miniszter e megbízatása megszűnik, hatáskörét a Kormánynak a miniszterelnök vagy az Alkotmány 39/B. §-ában meghatározott ügyvezető kor-

mánynak az ügyvezető miniszterelnök által kijelölt tagja gyakorolja.

Az államtitkár feladatköre

43. § (1) Az államtitkár – törvényben meghatározott kivételekkel – a miniszter teljes jogkörű helyettese.

(2) Egy minisztériumban egy államtitkár működhet.

44. § (1) Az államtitkár tevékenységét a miniszter irányítja.

(2) Az államtitkár tekintetében törvény eltérő rendelkezése hiányában a munkáltatói jogokat a miniszter gyakorolja.

Az államtitkár javadalmazása

45. § (1) Az államtitkár alapilletménye a köztisztviselői illetményalap 12-szerese.

(2) Az államtitkár illetménykiegészítésre jogosult, amelynek összege az alapilletmény 50%-a.

(3) Az államtitkár vezetői illetménypótléka az alapilletmény 65%-a.

(4) Az államtitkár alapilletményét a miniszterelnök át nem ruházható hatáskörében legfeljebb 30%-kal megemelheti.

Az államtitkár megbízatásának keletkezése

46. § (1) Államtitkárrá minden büntetlen előéletű, az országgyűlési képviselők választásán választójoggal rendelkező személy kinevezhető.

(2) Az államtitkárt a miniszterelnöknek a miniszter véleménye kikérését követően tett javaslatára a köztársasági elnök nevezi ki.

(3) Az államtitkár a kinevezésében megjelölt időpontban, ennek hiányában a kinevezésével hivatalba lép.

(4) A kinevezett államtitkár a köztársasági elnök előtt az Országgyűlés előtt esküt tevő, vezető közjogi tisztséget betöltő személyek esküjének megfelelő szöveggel esküt vagy fogadalmat tesz.

Az államtitkár megbízatásának megszűnése

47. § Az államtitkár megbízatása megszűnik:

- a) a Kormány megbízatásának megszűnésével,
- b) lemondásával,
- c) felmentésével,
- d) halálával,

- e) választójogának elvesztésével,
- f) összeférhetetlenségének megállapításával.

48. § (1) Az államtitkár a miniszterelnök útján a köztársasági elnökhöz intézett írásbeli nyilatkozatával bármikor lemondhat megbízatásáról. A nyilatkozatot az államtitkár a miniszterhez juttatja el, aki azt haladéktalanul továbbítja a miniszterelnöknek.

(2) Lemondás esetén az államtitkár megbízatása megszűnésének időpontját a miniszterelnök javaslatára a köztársasági elnök határozza meg, az azonban nem lehet későbbi a lemondásnak a miniszterelnökhöz történő eljuttatását követő harmincadik napnál.

(3) A lemondás érvényességéhez elfogadó nyilatkozat nem szükséges.

49. § (1) A miniszterelnök a miniszter véleménye kikérését követően bármikor javaslatot tehet a köztársasági elnöknek az államtitkár felmentésére.

(2) Felmentés esetén az államtitkár megbízatása megszűnésének időpontját a miniszterelnök javaslatára a köztársasági elnök határozza meg.

50. § Ha az államtitkár az összeférhetetlenségét a kinevezésétől számított harminc napon belül nem szünteti meg, vagy a tisztsége gyakorlása során vele szemben összeférhetetlenségi ok merül fel, a köztársasági elnök a miniszterelnök javaslatára az indítvány kézhezvételétől számított harminc napon belül dönt az összeférhetetlenség kérdésében.

51. § Ha az államtitkár megbízatása a 47. § d)–e) pontja alapján szűnik meg, ennek tényét a miniszterelnök előterjesztésére a köztársasági elnök állapítja meg.

52. § Ha az államtitkár megbízatása a Kormány megbízatásának megszűnésével szűnt meg, az új Kormány megalkulásáig vagy a 47. § b)–f) pontjaiban meghatározott feltétel bekövetkeztéig gyakorolja hatáskörét.

A Miniszterelnöki Hivatalban működő államtitkár

53. § (1) A 43–52. §-ok rendelkezéseit a Miniszterelnöki Hivatalban működő államtitkárakra az e §-ban meghatározott eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) A Miniszterelnöki Hivatalban legfeljebb négy államtitkár működhet.

(3) A Miniszterelnöki Hivatalban működő államtitkár közreműködik az összkormányzati érdekek érvényesítésében, valamint ellátja a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter feladat- és hatásköréről szóló rendeletben meghatározott feladatokat.

A szakállamtitkár feladatköre

54. § (1) A szakállamtitkár a Kormány általános politikájának keretein belül a jogszabályoknak és a szakmai követelményeknek megfelelően irányítja a miniszter feladat- és hatáskörének a minisztérium szervezeti és működési szabályzatában meghatározott része tekintetében a szakmai munkát, valamint dönt a hatáskörébe utalt ügyekben.

(2) A szakállamtitkár tevékenységét a miniszter irányítja. A szervezeti és működési szabályzat rendelkezhet úgy, hogy a szakállamtitkár tevékenységét az államtitkár irányítja.

(3) A szakállamtitkár tekintetében törvény eltérő rendelkezése hiányában a munkáltatói jogokat a tevékenységét irányító állami vezető gyakorolja.

(4) Szakállamtitkári megbízatás kizárólag gazdálkodási, üzemeltetési vagy humánpolitikai feladatok ellátására nem adható.

55. § (1) Egy minisztériumban legfeljebb öt szakállamtitkár működhet.

(2) A szakállamtitkárt az általa kijelölt, az irányítása alá tartozó főosztályvezető helyettesíti.

A szakállamtitkár javadalmazása

56. § (1) A szakállamtitkár alapilletménye a köztisztviselői illetményalap 9-szerese.

(2) A szakállamtitkár illetménykiegészítésre jogosult, amelynek összege az alapilletmény 50%-a.

(3) A szakállamtitkár vezetői illetménypótléka az alapilletmény 65%-a.

(4) A szakállamtitkár alapilletményét a miniszter – a miniszterelnök jóváhagyását követően – át nem ruházható hatáskörében legfeljebb 30%-kal megemelheti.

A szakállamtitkár megbízatásának keletkezése

57. § (1) Szakállamtitkárrá minden büntetlen előéletű, az országgyűlési képviselők választásán választójoggal rendelkező személy kinevezhető, aki jogi, közgazdasági vagy szakirányú egyetemi végzettséggel rendelkezik.

(2) A szakállamtitkárt a miniszter javaslatára a miniszterelnök nevezi ki.

(3) A szakállamtitkár a kinevezésében megjelölt időpontban, ennek hiányában a kinevezésével hivatalba lép.

(4) A kinevezett szakállamtitkár a miniszterelnök előtt az Országgyűlés előtt esküt tevő, vezető közjogi tisztséget betöltő személyek esküjének megfelelő szöveggel esküt vagy fogadalmat tesz.

A szakállamtitkár megbízatásának megszűnése

58. § A szakállamtitkár megbízatása megszűnik:

- a) a Kormány megbízatásának megszűnésével,
- b) lemondásával,
- c) felmentésével,
- d) halálával,
- e) választójogának elvesztésével,
- f) összeférhetlenségének megállapításával.

59. § (1) A szakállamtitkár a miniszter útján a miniszterelnökhöz intézett írásbeli nyilatkozatával bármikor lemondhat megbízatásáról.

(2) Lemondás esetén a szakállamtitkár megbízatása megszűnésének időpontját a miniszter javaslatára a miniszterelnök határozza meg, az azonban nem lehet későbbi a lemondásnak a miniszterhez történő eljuttatását követő hatvanadik napnál.

(3) A lemondás érvényességéhez elfogadó nyilatkozat nem szükséges.

60. § (1) A miniszter bármikor javaslatot tehet a miniszterelnöknek a szakállamtitkár felmentésére.

(2) Felmentés esetén a szakállamtitkár megbízatása megszűnésének időpontját a miniszter javaslatára a miniszterelnök határozza meg.

61. § Ha a szakállamtitkár az összeférhetlenségét a kinevezésétől számított harminc napon belül nem szünteti meg, vagy a tisztsége gyakorlása során vele szemben összeférhetlenségi ok merül fel, a miniszterelnök a miniszter javaslatára az indítvány kézhezvételétől számított harminc napon belül dönt az összeférhetlenség kérdésében.

62. § Ha a szakállamtitkár megbízatása az 58. § d)–e) pontja alapján szűnik meg, ennek tényét a miniszter előterjesztésére a miniszterelnök állapítja meg.

63. § Ha a szakállamtitkár megbízatása a Kormány megbízatásának megszűnésével szűnt meg, az 58. § b)–f) pontjaiban meghatározott feltétel bekövetkeztéig, illetve az új szakállamtitkár kinevezéséig gyakorolja hatáskörét.

A Miniszterelnöki Hivatalban működő szakállamtitkár

64. § (1) Az 54–63. §-ok rendelkezéseit a Miniszterelnöki Hivatalban működő szakállamtitkár az e §-ban meghatározott eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) A Miniszterelnöki Hivatalban működő szakállamtitkár a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter feladat- és hatásköréről szóló rendeletben meghatározottak szerint közreműködik az összkormányzati feladatok ellátásában.

(3) Az 54. § (4) bekezdésében meghatározott tilalom a Miniszterelnöki Hivatalban működő szakállamtitkár nem irányadó.

A minisztérium szervezete

65. § (1) A minisztérium szervezetét e törvény keretei között a minisztérium szervezeti és működési szabályzata határozza meg.

(2) A szervezeti és működési szabályzatot, illetve annak módosítását a miniszter – a miniszterelnök jóváhagyását követően – normatív utasításban adja ki. Az utasítás érvényességének feltétele, hogy azt a Magyar Közlönyben az utasítás hatálybalépését megelőzően közzétegyék.

(3) A szervezeti és működési szabályzatot a minisztérium honlapján a módosításokkal egységes szerkezetben közzé kell tenni.

(4) A minisztérium létszámkeretét – az egyes állami vezetők és a kabinetfőnök irányítása alá tartozó szervezeti egységek együttes létszáma szerinti bontásban – a szervezeti és működési szabályzat határozza meg.

66. § (1) A minisztérium a miniszteri kabinetre, főosztályokra és titkárságokra, a főosztály osztályokra tagozódik.

(2) Vezetői megbízatás csak a hatályos szervezeti és működési szabályzatban meghatározott szervezeti egység tekintetében, e törvény rendelkezései szerint adható.

67. § (1) A miniszter – normatív utasításával – több szakállamtitkár vagy főosztály feladatkörét érintő, eseti feladat elvégzésére a feladatkörükben érintett szakállamtitkárokból és főosztályvezetőkből álló munkacsoportot hozhat létre.

(2) Az utasításban meg kell határozni a munkacsoport feladatát, vezetőjét, tagjait és működésének idejét.

(3) A munkacsoport tagjait a helyettesítésükre egyébként jogosult személy helyettesítheti.

68. § (1) A miniszteri kabinetet a kabinetfőnök közvetlenül vezeti, akinek tevékenységét a miniszter irányítja.

(2) A kabinetfőnök gyakorolja a munkáltatói jogokat a miniszteri kabinet állományába tartozó köztisztviselők felett.

(3) A kabinetfőnököt a miniszteri kabinet általa kijelölt köztisztviselője helyettesíti.

(4) A munkáltatói jogokat a kabinetfőnök felett a miniszter, a kabinet állományába tartozó köztisztviselők felett a kabinetfőnök gyakorolja. A vezetői megbízás adása és visszavonása a miniszter hatáskörébe tartozik.

69. § (1) A főosztályt főosztályvezető vezeti, akinek a tevékenységét a szervezeti és működési szabályzatban

meghatározott szakállamtitkár irányítja. A szervezeti és működési szabályzat rendelkezhet úgy, hogy a főosztályvezető tevékenységét a miniszter, az államtitkár vagy a kabinetfőnök irányítja.

(2) A főosztályvezető, valamint az általa vezetett főosztály állományába tartozó köztisztviselők felett a munkáltatói jogokat a főosztályvezető tevékenységét irányító állami vezető vagy – ha a főosztályvezető tevékenységét a miniszter vagy a kabinetfőnök irányítja – a kabinetfőnök gyakorolja. A vezetői megbízás adása és visszavonása a miniszter hatáskörébe tartozik.

(3) Az osztályokat főosztályvezető-helyettes vagy osztályvezető vezeti, akinek a tevékenységét a főosztályvezető irányítja.

(4) A főosztályon – ha a szervezeti és működési szabályzat ezt lehetővé teszi – a főosztályvezető általános helyettesítésére egy, osztályt nem vezető főosztályvezető-helyettes működhet.

70. § (1) Az állami vezető tevékenységének ellátását – ha a szervezeti és működési szabályzat így rendelkezik – titkárság segíti.

(2) A miniszterelnök titkárságát főosztályvezető vezeti, akinek tevékenységét a miniszterelnök irányítja.

(3) A miniszter titkárságát főosztályvezető-helyettes, osztályvezető vagy politikai főtanácsadó vezeti, akinek a tevékenységét a kabinetfőnök irányítja.

(4) Az államtitkár titkárságát főosztályvezető-helyettes vagy osztályvezető vezeti, akinek a tevékenységét az államtitkár irányítja.

(5) A szakállamtitkár titkárságát közvetlenül a szakállamtitkár vagy olyan osztályvezetői megbízatással rendelkező személy vezeti, akinek tevékenységét a szakállamtitkár irányítja.

(6) A titkárság állományába tartozó köztisztviselők felett a munkáltatói jogokat a titkárság vezetőjének tevékenységét irányító vagy a titkárságot közvetlenül vezető állami vezető, illetve kabinetfőnök gyakorolja. A vezetői megbízás adása és visszavonása a miniszterelnök titkárságának vezetője esetében a miniszterelnök, egyéb esetekben a miniszter hatáskörébe tartozik.

IV. Fejezet

A KORMÁNYHIVATALOK ÉS A KÖZPONTI HIVATALOK

A kormányhivatalok

71. § (1) A kormányhivatal törvény által létrehozott, a Kormány irányítása alatt működő központi államigazgatási szerv.

(2) A kormányhivatal felügyeletét a miniszterelnök által kijelölt miniszter látja el, aki e hatáskörében – ha törvény eltérően nem rendelkezik – különösen

a) javaslatot tesz a kormányhivatal vezetőjének és helyettesének kinevezésére,

b) törvény vagy kormányrendelet felhatalmazása alapján jogszabályt alkot a kormányhivatal feladatkörébe tartozó kérdésekben, illetve előterjesztést tesz törvény vagy kormányrendelet alkotására,

c) képviseli a kormányhivatalt a Kormány és az Országgyűlés előtt.

(3) A kormányhivatal törvényben meghatározott feladatkörében nem utasítható.

(4) A kormányhivatal – ha törvény eltérően nem rendelkezik – fejezeti jogosítványokkal felhatalmazott költségvetési szerv, amelynek költségvetése a felügyeletét ellátó miniszter által vezetett minisztérium költségvetési fejezetén belül önálló címet képez.

72. § (1) A kormányhivatal szervezetét a kormányhivatal szervezeti és működési szabályzata határozza meg, amelyet a miniszterelnök jóváhagyását követően a kormányhivatalt felügyelő miniszter normatív utasításban ad ki. Az utasítás érvényességének feltétele, hogy azt a Magyar Közlönyben az utasítás hatálybalépését megelőzően közzétegyék.

(2) A szervezeti és működési szabályzatot a kormányhivatal honlapján a módosításokkal egységes szerkezetben közzé kell tenni.

(3) A kormányhivatal létszámkeretét a szervezeti és működési szabályzat határozza meg.

(4) A kormányhivatal területi szervekkel akkor rendelkezik, ha erre a kormányhivatalt létrehozó törvény kifejezetten lehetőséget ad.

(5) A kormányhivatal vezetője – ha törvény eltérően nem rendelkezik – államtitkári illetményre és juttatásokra jogosult.

(6) A kormányhivatal vezetőjének helyettese – ha törvény eltérően nem rendelkezik – szakállamtitkári illetményre jogosult.

(7) Ha a kormányhivatalt testület vezeti, és törvény eltérően nem rendelkezik, a testület elnöke államtitkári illetményre és juttatásokra, a testület tagjai szakállamtitkári illetményre jogosultak.

(8) A kormányhivatalra – ha törvény eltérően nem rendelkezik – e törvény 66–70. §-ait megfelelően alkalmazni kell.

A központi hivatal

73. § (1) A központi hivatal kormányrendelet által létrehozott, miniszter irányítása alatt működő központi államigazgatási szerv.

(2) A központi hivatal – ha jogszabály eltérően nem rendelkezik – az őt irányító miniszter által vezetett minisztérium költségvetési fejezetén belül önálló címet képez.

74. § (1) A központi hivatal szervezetét a központi hivatal szervezeti és működési szabályzata határozza meg, amelyet a központi hivatalt irányító miniszter normatív utasításban ad ki.

(2) A szervezeti és működési szabályzatot a központi hivatal vagy az azt irányító miniszter által vezetett minisztérium honlapján a módosításokkal egységes szerkezetben közzé kell tenni.

(3) A központi hivatal létszámkeretét az irányító miniszter a pénzügyminiszter egyetértésével kiadott normatív utasításban határozza meg.

(4) A központi hivatal területi szervekkel akkor rendelkezik, ha erre a központi hivatalt létrehozó kormányrendelet kifejezetten lehetőséget ad.

(5) A központi hivatalra – ha jogszabály eltérően nem rendelkezik – e törvény 66–70. §-ait megfelelően alkalmazni kell.

V. Fejezet

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

Módosuló rendelkezések

75. § (1) A köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény (a továbbiakban: Ktv.) 1. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az Alkotmánybíróság Hivatalának vezetője, valamint az Országgyűlés Hivatalának vezetői az államtitkárral, az Országgyűlés Hivatalának helyettes vezetői a szakállamtitkárral azonos illetményben, illetőleg juttatásban részesülnek.”

(2) A Ktv. 31/C. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A főtisztviselő alapilletményre jogosult, amelynek összege az illetményalap tizenháromszorososa. A központi közigazgatási szervnél közszolgálati jogviszonyban álló főosztályvezető főtisztviselőnek főtisztviselői illetménypótlék jár, amelynek mértéke a főtisztviselői alapilletmény 25%-a. A főtisztviselő illetménykiegészítésre, vezető főtisztviselő vezetői alapilletményre – idegennyelv-tudási pótlék kivételével – és egyéb illetménypótlékre nem jogosult. Ha a főtisztviselőnek a főtisztviselői kinevezését megelőzően megállapított illetménye magasabb, mint a megállapítható főtisztviselői illetménye, a magasabb illetményre jogosult. A főtisztviselő illetményéről a miniszterelnök a kinevezésben rendelkezik.”

(3) A frekvenciagazdálkodásról szóló 1993. évi LXII. törvény (a továbbiakban: Frektv.) 5. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A Tanács három tagját a miniszterelnök a miniszter javaslatára nevezi ki és menti fel. A miniszterelnök által kinevezett tagok visszahívásáról a miniszterelnök a miniszter javaslatára határoz.”

Felhatalmazás

76. § (1) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben szabályozza a miniszter, az államtitkár, a kormánybiztos, a szakállamtitkár, a miniszteri biztos és 27. § (2) bekezdésében meghatározott személy juttatásait.

(2) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy a Kormány vagy a Kormány tagja irányítása alá tartozó államigazgatási szervek tekintetében a köztisztviselőket megillető juttatásokra vonatkozó szabályokat rendeletben állapítson meg.

(3) Felhatalmazást kap a miniszterelnök, hogy rendeletben jelölje ki a minisztert helyettesítő más minisztert, valamint a kormánybiztost irányítási jogkörrel ruházza fel.

(4) Felhatalmazást kap a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter, hogy rendeletben jelölje ki az őt helyettesítő államtitkárt.

Hatálybalépés

77. § (1) Ez a törvény a kihirdetését követő hónap első napján lép hatályba.

(2) E törvény 72. § (4) bekezdése és 74. § (4) bekezdése 2007. január 1-jén lép hatályba.

(3) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a Magyar Köztársaság kitüntetéseiről szóló 1991. évi XXXI. törvény 2. § (1) bekezdésében és 1. számú melléklet 1. § (2) bekezdésében a „miniszterelnöknek a Kormány hozzájárulásával tett” szövegrészek helyébe a „miniszterelnök” szövegek, a Ktv. 43. § (5) bekezdés felvezető szövegében az „Az államtitkár, a helyettes államtitkár, a főosztályvezető” szövegrész helyébe az „A főosztályvezető” szöveg, a Frektv. 5. § (9) bekezdésének b) pontjában a „Kormány által delegált” szövegrész helyébe a „miniszterelnök által kinevezett” szöveg, az állam tulajdonában lévő vállalkozói vagy értékesítéséről szóló 1995. évi XXXIX. törvény 12. § (3) bekezdésében, valamint 14. § (2) bekezdésének első, második és negyedik mondatában, valamint 14. § (4) bekezdésében a „Kormány” szövegrész helyébe a „miniszterelnök” szöveg, a sportról szóló 2004. évi I. törvény 48. § (4) bekezdésének második és negyedik mondatában, valamint 53. § (2) bekezdésében a „Kormány” szövegrész helyébe a „miniszterelnök” szöveg lép.

(4) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti a Ktv. 2. § a) pontja, 3. § a) pontja, 10. § (1) bekezdésben az „– a közigazgatási államtitkári, helyettes államtitkári beosztást kivéve –” szövegrész, 22/A. § (8) bekezdés b) pontjában az „a közigazgatási államtitkár, helyettes államtitkár, címzetes államtitkár, az államtitkári, helyettes államtitkári juttatásban részesülő köztisztviselő, valamint” szövegrész, 31. § (8) bekezdésben az „illetőleg – feltéve, ha illet részére megállapítottak – államtitkári, helyettes államtitkári juttatásra,” szövegrész, 31/A. § (3) bekezdése, 41. § (5) bekezdés d) és e) pontjai, 43. § (5) bekezdés a) pontjában az „az államtitkár, a helyettes államtitkár, illetve” szövegrész, 45. § (1) bekezdés a)–d) pontjai, 46. § (1) bekezdés a) pontja, 46. § (1) bekezdés b) pontjában a „helyettes államtitkár,” szövegrész, 46. § (2) bekezdés a) pontja, 47. § (1) bekezdés második mondata, 73. § (4) bekezdése, valamint 76. § (2) bekezdésben az „és a miniszteri illetményhez kötődő külön jogszabályokban meghatározott juttatásokra” szövegrész.

(5) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról és felelősségéről szóló 1997. évi LXXIX. törvény (a továbbiakban: Jt.), a társadalombiztosítás pénzügyi alapjainak 1999. évi költségvetéséről szóló 1998. évi XCI. törvény 39. § (3) bekezdés j) pontja, az államszervezetre vonatkozó egyes törvények, továbbá az ingatlan-nyilvántartásról, az egészségügyről, valamint a halászatról és a horgászatról szóló törvények módosításáról szóló 1999. évi CXIX. törvény 4. §-a, a köztársasági elnök, a miniszterelnök, az Országgyűlés elnöke, az Alkotmánybíróság elnöke és a Legfelsőbb Bíróság elnöke tiszteletdíjáról és juttatásairól szóló 2000. évi XXXIX. törvény 28. § (3)–(5) bekezdése, a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény, valamint egyéb törvények módosításáról szóló 2001. évi XXXVI. törvény 86. §-a, valamint 102. § (1) bekezdés c) pontja, a Honvédelmi Minisztérium és a Honvéd Vezérkar integrációjával érintett törvények módosításáról szóló 2001. évi XLIII. törvény 24. §-a, a vagyonyilatkozat-tételi kötelezettségre vonatkozó egyes szabályok módosításáról szóló 2003. évi CXXIV. törvény 1. §-a, továbbá a területfejlesztésről és a területrendezésről szóló 1996. évi XXI. törvény 17. § (6) bekezdésének f) pontjában a „kinevezett” szövegrész, a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 42. § (4) bekezdésének „címzetes államtitkár,” szövegrésze, a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról és felelősségéről szóló 1997. évi LXXIX. törvény módosításáról szóló 2002. évi XVII. törvény, az Európai Parlament magyarországi képviselőinek jogállásáról szóló 2004. évi LVII. törvény 8. § (2) bekezdés d) pontjának „, címzetes” szövegrésze.

(6) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 18/A. § (5) bekezdésének negyedik mondata, továbbá

18/A. § (6) bekezdésének harmadik mondata, a statisztikáról szóló 1993. évi XLVI. törvény 4. § (3) bekezdése, a Magyar Tudományos Akadémiáról szóló 1994. évi XL. törvény 18. § (3) bekezdése, a Hszt. 245/D. § (4) bekezdésében az „és – feltéve, ha illet részére megállapítottak – az államtitkári, helyettes államtitkári juttatásokat kell biztosítani” szövegrész, a társadalombiztosítás pénzügyi alapjainak és a társadalombiztosítás szerveinek állami felügyeletéről szóló 1998. évi XXXIX. törvény 8. § (3) bekezdése, a 2001. évi népszámlálásról, valamint a statisztikáról szóló 1993. évi XLVI. törvény módosításáról szóló 1999. évi CVIII. törvény 6. § (2) bekezdése, a Szervezett Bűnözés Elleni Koordinációs Központról szóló 2000. évi CXXVI. törvény 12. § (2) bekezdése, a villamos energiáról szóló 2001. évi CX. törvény 7. § (2) bekezdésének második mondata, az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatalról szóló 2002. évi LXV. törvény 5. § (1) bekezdésének második mondata, az elmúlt rendszer titkosszolgálati tevékenységének feltárásáról és az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára létrehozásáról szóló 2003. évi III. törvény 9. § (6) bekezdésének első mondata, az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény 19. § (2) bekezdése, a közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény 377. § (3) bekezdése, a 394. § (2) bekezdésének harmadik mondata, 395. § (4) bekezdésének negyedik és ötödik mondata, a vasúti közlekedésről szóló 2005. évi CLXXXIII. törvény 70. § (2) bekezdésének második mondata.

Átmeneti rendelkezések

78. § (1) A miniszterek az általuk irányított minisztérium új szervezeti és működési szabályzatát úgy adják ki, hogy az e törvény hatálybalépését követő hónap első napjáig hatályba lépjen.

(2) A miniszterek az általuk felügyelt kormányhivatal vagy az általuk irányított központi hivatal új szervezeti és működési szabályzatát úgy adják ki, hogy az e törvény hatálybalépését követő harmadik hónap első napjáig hatályba lépjen.

(3) Az új szervezeti és működési szabályzat hatálybalépésével egyidejűleg az e törvénynek meg nem felelő vezetői megbízásokat vissza kell vonni.

79. § (1) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a kormánybiztosok, a kormány meghatalmazottak, a kormány megbízottak és a miniszteri biztosok e megbízatása megszűnik.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott személy ott megjelölt jogosultságának megszűnése az érintett foglalkoztatási jogviszonyát nem érinti, őt a foglalkoztatási jogviszonyára vonatkozó jogszabályi rendelkezések szerint be kell sorolni.

80. § (1) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a közigazgatási államtitkárok, a címzetes államtitkárok és a helyettes államtitkárok megbízatása e törvény erejénél fogva megszűnik, részükre vezető beosztást felajánlani nem kell, azonban megbízatásuk megszűnésére a Jt. 29. § (4)–(7) bekezdéseit az e törvényben meghatározott eltérésekkel alkalmazni kell.

(2) Azok a közigazgatási államtitkárok, címzetes államtitkárok és helyettes államtitkárok, akiket e törvény hatálybalépését követően hat hónapon belül bármely államigazgatási szervnél miniszterré, államtitkárrá vagy szakállamtitkárrá neveznek ki, az (1) bekezdés alapján végkielégítésre nem jogosultak, illetve azt kötelesek visszafizetni, továbbá őket a felmentési időből a kinevezésüket követően hátralevő idő tekintetében az (1) bekezdés alapján juttatások nem illetik meg.

(3) Ha a (2) bekezdés hatálya alá tartozó személyt az ott meghatározott esetben neveznek ki szakállamtitkárrá, e megbízatásának felmentéssel történő megszűnése esetében a Jt. e törvény kihirdetésekor hatályos 29. § (4)–(7) bekezdését alkalmazni kell azzal, hogy e rendelkezések alkalmazása szempontjából közigazgatási államtitkári, címzetes államtitkári és helyettes államtitkári, valamint szakállamtitkári megbízatásának idejét együttesen kell figyelembe venni.

(4) Ahol jogszabály közigazgatási államtitkár számára feladat- vagy hatáskört állapít meg, azt a miniszter gyakorolja.

81. § (1) Az e törvény hatálybalépésekor a Kormány vagy a miniszterelnök rendeletével vagy határozatával biztosított államtitkári és helyettes államtitkári illetményre, illetőleg juttatásokra való jogosultság e törvény hatálybalépésekor megszűnik.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott személy ott megjelölt jogosultságának megszűnése az érintett foglalkoztatási jogviszonyát nem érinti, őt a foglalkoztatási jogviszonyára vonatkozó jogszabályi rendelkezések szerint be kell sorolni.

(3) Ahol törvény államtitkárt megillető illetményt, illetve juttatásokat említ, azon államtitkárt megillető illetményt, illetve juttatásokat kell érteni.

(4) Ahol törvény helyettes államtitkárt megillető illetményt, illetve juttatásokat említ, azon a szakállamtitkárt megillető illetményt, illetve juttatásokat kell érteni.

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a Szerkesztőbizottság közreműködésével.

A Szerkesztőbizottság elnöke: dr. Pulay Gyula. A szerkesztésért felelős: dr. Müller György. Budapest V., Kossuth tér 1–3. Kiadja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó. Felelős kiadó: dr. Kodala László elnök-vezérigazgató. Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. Telefon: 266-9290.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadónál

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a FÁMA Rt. közreműködésével. Telefon/fax: 266-6567.

Információ: tel.: 317-9999, 266-9290/245, 357 mellék.

Példányonként megvásárolható a kiadó Budapest VIII., Somogyi B. u. 6. (tel./fax: 267-2780) szám alatti közlönypoltjában vagy a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) szám alatti Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275), illetve megrendelhető a www.mhk.hu/kozlonypolt internetcímen.

2006. évi éves előfizetési díj: 90 216 Ft. Egy példány ára: 207 Ft 16 oldal terjedelemig, utána +8 oldalanként +184 Ft.

A kiadó az előfizetési díj évközbéli emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 0076—2407

06.1747 – Nyomja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert vezérigazgató-helyettes.

